

draget en anden stærk Udtalelse af det samme ærede Medlem om samme Forhold, det var, hvis jeg ikke husker fejl, i 1898. Ved tidligere Valg er Venstre optraadt paa samme Maade. Jeg staar her med en Afgørelse fra 1873—74 i Haanden, hvor Venstreflertallet indstiller et Valg til Kassation — jeg tror, det var Kleins Valg i Aalborg — og gør det med følgende Udtalelse, som jeg med Formandens Tilladelse maaske maa oplæse nogle faa Linier af: „Den af Borgmester Stricker brugte Fremgangsmaade med at fastsætte en Frist for Valgets Afslutning og derefter at afslutte det, anser Udvalgets Flertal i og for sig egnet til at omstøde Valget, naar Forskellen i Stemmer er saa liden som i nærværende Tilfælde.“ Denne Udtalelse, at en saadan Frist i og for sig er Kassationsgrund, har, som sagt, flere Gange været hævdet af det ærede Medlem, hvis Valg her er paa Tale. Det har i det hele været en Sætning, som man her i Tinget har staaet meget stærkt paa.

Naar nu den ærede Ordfører siger, at der efter den hemmelige Afstemnings Indførelse ikke er saa megen Grund til at fastholde dette Standpunkt, fordi det ikke længere er muligt at kontrollere Afstemningen, vil jeg gerne modsige det ærede Medlem deri. Det er meget vel muligt trods den hemmelige Afstemnings Form at føre en vis og ikke ganske ringe Kontrol. Alle velorganiserede Partier have Fortegnelser over deres Medlemmer, alle have de mere eller mindre sørget for at føre Fortegnelse over dem af disse Medlemmer, som møde og stemme, om ikke paa anden Maade saa ved at paalægge disse Medlemmer af deres Parti den Pligt at melde til deres Valggruppes Bestyrelse: Nu har jeg været oppe at stemme. Og er det et veldisciplineret Vælgerkorps, kan man gøre Regning paa, at de opfylder den Pligt. Paa den Maade kommer Partiets Ledelse henimod Slutningen af Valg-handlingen til at sidde inde med en ret klar og maaske næsten nøjagtig Forestilling om, hvor mange af deres Folk der er mødt og har stemt. Det er ikke vanskeligt for dem, og det er der heller ikke noget ulovligt i at faa at vide, hvor mange Stemmer der er afgivet, og de ere derfor i Stand til ret nøje at beregne, hvorledes Situationen er. Derfor var der — det er godtgjort, at det er sket i dette Tilfælde — en Gruppe Vælgere til Stede under passende Partiledelse, som var klar til at gribe ind for at trække Valget ud, saaledes at man kunde faa sendt Bud

efter dem af Partiets Medlemmer, som man efter Listerne paa vedkommende Bureau vidste endnu manglede, og hvis Hjælp man trængte til for at sikre sig et passende Flertal.

Efter Klagen fra den overstemte Kandidat fandtes der en saadan Gruppe Vælgere, fordelt i to Afdelinger, som opholdt sig i Skolegaarden, og fra hvilken der, da den første Frist gaves, lød: Nu er det Tid for os til at tage fat. Nu var det Tid for dem at iværksætte den Taktik, de vare til Stede for at iværksætte. Naar man husker paa det, tror jeg, at man ikke kan give den ærede Ordfører Ret i, at det er umuligt under den hemmelige Afstemning at føre Kontrol. Det kunde vistnok gøres gældende, at under den hemmelige Afstemnings System var det egentlig dobbelt nødvendigt at sørge for, at der ikke skete noget, som gjorde en saadan Taktik mulig, netop fordi det er Meningen med den hemmelige Afstemning, at der ikke skulde kunne ske noget af det, som udøvedes ved de Valg, man for saa og saa mange Aar siden kasserede fra Venstres Side.

Jeg tror derfor, man maa sige, at det, der er foregaaet ved dette Valg, trænger til yderligere Undersøgelse. Der er ogsaa forskellige Enkeltheder ved disse Fristers Udstedelse, som trænge til Belysning. Jeg skal her ganske flygtig berøre, at der i Udvalgets Betænkning paa forskellige Steder er Unøjagtigheder, som maaske ikke spille nogen stor Rolle, men dog kunne have en vis Betydning. For Eksempel staar der i Begyndelsen Tale om „den første af de to Klager“, og det staar der i en saadan Forbindelse, at man tror, det refererer sig til den første af de yderligere Klager, som Kandidaten har indsendt, og ikke den oprindelige. Der blev indgivet 4 Klager i alt, to i Sommer og to kom senere til. Det har nu mindre at sige. Men et Forhold, som staar i Forbindelse med disse Varsler — det er erkendt af Valgbestyrelsens Formand, at han har udstedt disse Varsler, der er kun Uenighed om Tidspunktet og Mellemrummet —, og som ikke ser saa godt ud, er, at i Valgprotokollen ere nogle Klokkeslet vedrørende disse Varsler rettede. Men i Udvalgets Betænkning ere Udtrykkene herom ikke rigtig tydelige. Under 7) staar, at Klokkeslettene $7\frac{3}{4}$ og 8,5 ere rettede saavel i Valgbogen som i Valgbogsudskriften. Det ser ud, som om $7\frac{3}{4}$ er rettet, men det er, saa vidt det er oplyst for mig, at forstaa saaledes, at det er